

de til at løse det strukturarbejdsløshedspøblem, som mange tidligere har snakket om herinde.

Man taler om, at de arbejdsløse ikke kan gå direkte ind, fordi de ikke passer til jobbene i virksomhederne; men så er ordningen jo en gave. Det er lige præcis på den måde, man kan sætte de arbejdsløse i stand til at bestride et job. Man tager dem ind i disse orlovsstillinger, så de får de samme kvalifikationer, som de andre på arbejdspladsen har. Så lad os endelig holde fast i orlovsordningerne, og lad os sørge for at forbedre dem under de finanslovforhandlinger, der ligger foran os.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Thor Pedersen sang en sang, vi har hørt så tit og vil høre igen og igen: Bare forholdene for erhvervslivet bliver forbedrede, kommer der flere i arbejde.

Jeg har også læst VK's forslag til finansloven, og jeg har noteret mig en række nye skatte- og afskrivningsfiduser. Vi ved jo erfaringsmæssigt – og specielt fra hr. Anders Fogh Rasmussens tid – at jo flere af den samling fiduser der er til-ladt, desto flere skattesnydere kommer der frem, og jo mere bolttrer alle spekulanterne sig. Det skulle altså skaffe flere i arbejde at lave den slags fiduser, men det tror jeg næppe. Det bliver måske allerhøjest i Skatteministeriet, man bliver nødt til at ansætte nogle flere for at afsløre skat-tesnyderiet.

Må jeg spørge hr. Thor Pedersen, som siger, at bare erhvervslivet får det bedre, kommer der flere i arbejde: Hvor mange er kommet i arbejde i det private erhvervsliv, siden vi sænkede erhvervsbeskatningen fra 50 til 34 pct.? Hvor mange er kommet i arbejde i det private erhvervsliv som følge af, at profitkvoten her i landet nu er højere end i 1960'erne, hvor vi havde det, man kaldte fuld beskæftigelse? Ikke siden 1960'erne er en så lille andel af de værdier, vi skaber her i samfundet, blevet udbetalt som løn; tværtimod er profitten blevet højere end nogen sinde. Hvad har den forgyldning af erhvervslivet, der rent faktisk er sket siden 1960'erne, skabt i retning af flere arbejdspladser? Må vi høre det?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil være en lille smule mildere end hr. Peter Duetoft med hensyn til, hvor mange minutter jeg syntes var spændende, og hvor langt hen ad

vejen jeg var enig i hr. Thor Pedersens ordførertale.

Jeg vil ikke indskrænke det til 1½ minut, som hr. Peter Duetoft gjorde. Jeg synes nemlig, at det 1½ minut, som vi kan være meget enige om, blev afløst af en meget god beskrivelse af, hvad en finanslov er, og hvordan vi kan påvirke den udvikling, der sker uden for Folketinget. Det var en slags forord til en økonomisk lærebog for dem, der ikke har finansloven liggende hjemme på deres natbord, og jeg tror såmænd, der er meget, meget få, der har det.

Men da vi kom til det afsnit af lærebogen, der drejer sig om finanslovsforslaget for 1995, syntes jeg, det begyndte at knibe. Det virkede, som om de økonomiske nøgletal, altså gælden, rentebyrden, der er knyttet til gælden, og arbejdsløsheden, er noget, som nogle ubehagelige mennesker – læs: regeringen – har puttet ind i finansloven.

Jeg vil gerne spørge hr. Thor Pedersen: Hvordan adskiller disse ubehagelige økonomiske nøgletal og ubehagelige situationer i finanslovsforslaget for 1995 med stor arbejdsløshed, stigende gæld og stor renteburde sig principielt fra finansloven for 1993? Er der nogen anden forskel, end at udviklingen fra året i forvejen går den rigtige vej, den gode vej – det tror jeg vi er enige om – hvor er den principielle forskel?

Til allersidst i sin tale gav hr. Thor Pedersen udtryk for, at det måske også var godt, at Venstres finanspolitiske ordfører fortalte, hvad Venstre mente om dette finanslovsforlag, og det forstår jeg godt. Hr. Thor Pedersen kom med en række store løfter om flere fradrag og sagde i en enkelt bisætning, at der i øvrigt også var fuld finansiering, som bl.a. indebærer en stort set total afskaffelse af orlovsordningerne. Man beregnede bl.a. den besparelse på grundlag af en genbesættelsesprocent på 14, vel vidende at den i dag er mange, mange gange større. Det undrer mig, men det kan vi måske også få svar på nu eller under de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Bjørn Elmquist spørger, hvordan vi vil finansiere det. Man kan indimellem blive sådan lidt vemodig over, hvor svært det egentlig er at få politiske budskaber ud, hvor svært det er at få folk, der ikke har deres daglige gøren og laden på Christiansborg og hundrede procent beskæftiger sig med politik, til egentlig at interessere sig for det, der finder sted. Men jeg synes, det er